

Sygn. akt II KK 356/13

POSTANOWIENIE

Dnia 30 stycznia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Ryński

w sprawie **D. G.**

skazanego z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 286 § 1 k.k i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 30 stycznia 2014 r.,

wniosku obrońcy skazanego

o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 25 września 2012 r., zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Ł.

z dnia 21 stycznia 2011 r.,

na podstawie art. 532 § 2 kpk

p o s t a n o w i ł:

wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Obrońca skazanego D. G. w wywiezionej kasacji złożył wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego wyroku Sądu Apelacyjnego i utrzymanego nim w mocy wyroku Sądu Okręgowego.

W uzasadnieniu wniosku obrońca podniósł, że potrzeba uwzględnienia tego wniosku wynika z podniesionego zarzutu opartego o bezwzględną przyczynę odwoławczą, który o ile zostanie uwzględniony będzie przesłanką uchylenia wyroków Sądów obu instancji w tej sytuacji dalsze odbywanie kary pozbawienia wolności spowoduje dla skazanego niepowetowaną szkodę

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie. obrońca skazanego nie wskazał dostatecznie ważkich przyczyn, które mogłyby przemawiać za wstrzymaniem wykonania objętego kasacją orzeczenia. Należy podkreślić, że uwzględnienie takiego wniosku może nastąpić wyjątkowo, w razie zaistnienia szczególnych okoliczności, a to z tego względu, że kontrola kasacyjna dotyczy prawomocnego wyroku sądu odwoławczego, a więc wyroku objętego domniemaniem trafności zawartych w nim rozstrzygnięć. Do takich okoliczności należy zaliczyć rangę zarzutów podniesionych w kasacji i ich widoczną zasadność, a w związku z tym istnienie już na tym wstępnym etapie postępowania wysokiego prawdopodobieństwa uwzględnienia kasacji. (zob. np. post. SN z 30 września 1997 r., II KKN 329/97, OSNPP 5/1998, poz. 12; z 25 marca 1998 r., II KKN 461/97, OSNPP 9/1998, poz. 14; z 4 września 1998 r., II KKN 178/98, OSNPP 3/1999, poz. 20 i z 7 września 1998 r., II KKN 262/98, OSNPP 3/1999, poz. 19).

W rozpatrywanej sprawie sytuacja taka nie zachodzi. Wprawdzie skarżący podniósł zarzut oparty o art. 439 § 1 pkt. 2 k.p.k. twierdząc, że Sąd I instancji był nienależycie obsadzony, jednak w świetle informacji zawartej w piśmie Prezesa Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 15 stycznia 2014 r. jego zasadność wydaje się być wątpliwa.

W związku z tym nie przesądzając, jakie orzeczenie zapadnie w wyniku rozpoznania kasacji, nie sposób jest się wypowiedzieć co do skuteczności wszystkich podniesionych zarzutów kasacyjnych bez przeprowadzenia pogłębionej analizy sprawy, ta zaś nastąpi na rozprawie.

Z tych względów, nie podzielając stanowiska wnioskodawcy, które wskazywałoby na nieodwracalne dla skazanego skutki dalszego wykonywania prawomocnie orzeczonej kary, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.